

endnu ikke har faaet noget klart Blik paa denne. Den ærede Drdfører vilde vistnok, hvis der laa Prygl bagved, være den Første til at være enig med mig i, at man da burde vedligeholde Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det var jo netop en af de store Færmildheder i den militære Lovgivning, at man i 1846, medens Prygl indtil da havde været sælles for Enhver i den militære Tjeneste, sagde: Den Mand, der tjener i Armeen, maa ikke prygles, undtagen han først er bleven saaledes underkastet Kritik, at man har nedsat ham i de Meniges 2den Klasse og særlig stemplet ham som en Mand, der maa have Prygl. Det er klart, at, naar der ligger Prygl bagved, saa er det en stor Væmpelse, at en Sigtelse af Manden, hvorved han bliver nedsat i 2den Klasse, skal gaa i Forveien, før Prygl kan anvendes, og der har heller ikke nogensinde været Tvivl om, at Parolfbefalingen af 1846, der indførte dette, som sagt, indeholdt en af de største Færmildheder i den militære Straffelovgivning, der har fundet Sted. Betydningen af det, at man er glad ved Bibeholdelsen af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, naar der ligger Prygl bagved, forekommer mig altsaa rigtig nok at dunste bort, thi det er Noget, som Enhver maa være (Afbrydelse af Drdføeren). Ja, det undrer mig, hvis den ærede Drdfører ikke skulde kunne forstaa dette, thi det ligger dog overmaade klart for. Det er jo naturligt, at, naar der bagved den omtalte Straf ligger et andet og strengere Straffemiddel, som man ikke kan anvende, uden at dette er gaaet i Forveien, saa er der nogen Grund til at konservere denne Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Naar det er klart, at en Mand kan behandles med Prygl, altsaa paa en anden Maade end alle andre ærefjære Krigsmænd, saasnart han er nedsat i de Meniges 2den Klasse, men ellers ikke, saa er der en naturlig og fornøsttig Grund til at holde paa en saadan Nedsættelse; men, tager man det, der saaledes ligger bagved. Rejstet-

telsen, bort, saa ophører ogsaa enhver naturlig Grund til at holde paa denne. — Jeg kan i Dvrigt heller ikke Andet end af de Argumenter, som den ærede Drdfører anførte for at gjøre den foreslaaede Straf ret plaussibel, at fremhæve et Udtryk, som allerede den ærede Minister har dvælet ved, og som jeg strax noterede mig, fordi det var saa koncist og saa godt i enhver Henseende. Han sagde: Det maa vel erindres, at det er Handlingens egen indre Ureløshed — dette var nøiagtig Udtrykket — som fører med sig, at den Vedkommende kommer ned i 2den Klasse, og han gjentog det endog to Gange, idet han kun første Gang betegnede det som en urelös Handling, men senere brugte de nys anførte meget kraftige og efter min Mening meget betegnende Ord. Men nu blev det jo med Rette fremhævet af den ærede Minister, at de i Nr. 2 af den anden Paragraf af Forslaget under Nr. 10 nævnte Personer ere Folk, der i ingen Henseende have gjort sig skyldige i et Forhold, om hvilket man kan sige, at Handlingens egen indre Ureløshed medfører, at den Paagældende skal nedsettes i 2den Klasse. Det, at en Mand gjentagne Gange har været underkastet en disciplinær Straf, er nemlig dog egentlig ikke Noget, der viser, at han er en urelös Person. Det forekommer mig derfor, at den ærede Drdfører netop ved at betegne den omhandlede Straf paa den anførte Maade selv tydelig har vist, at det vilde være en himmelraabende Uret, om man vilde stemme for det, der er opført under Nr. 2 i den anden Paragraf af Forslaget under Nr. 10. Jeg kan derfor ikke Andet end paany med den ærede Minister anbefale, at det Simpleste er nu at stemme de omtalte tallose Paragrafer ud og at overlade til det ærede Udvalg til 3die Behandling at finde en Affattelse, hvorved man kan konservere den paagældende Straf i det rent militære Tilfælde, at Feigheb har fundet Sted; thi at Straffen der kan have sin Betydning, vil jeg, som sagt, ikke benegte